

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2197/2023
28.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранислава Босиљковића и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из с. ..., чији је пуномоћник Жарко Гајић, адвокат из ..., против туженог Града Приштина, са седиштем у Грачаници, чији је заступник Градско правобранилаштво Града Приштина, са привременим седиштем у Грачаници, ради исплате трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 114/23 од 27.01.2023. године, у седници већа одржаној 28.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 114/23 од 27.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 114/23 од 27.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 159/22 од 29.09.2022. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада у периоду од 23.04.2016. године до 31.12.2019. године, укупан износ од 194.018,47 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене новчане износе, ближе одређено овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован део тужбеног захтева тужиоца на име законске затезне камате на појединачна месечна потраживања из става првог изреке пресуде за временски период од другог дана у месецу за претходни месец до последњег дана у месецу за претходни месец. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова парничног поступка износ од 125.280,37 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења, а уколико иста не исплати у наведеном року, обавезује се тужени да исплати тужиоцу на износ од 96.800,00 динара законску затезну камату од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 114/23 од 27.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу П1 159/22 од 29.09.2022. године, у ставу првом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, из свих законом прописаних разлога, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23 – други закон, у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата на име накнаде штете због неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада. О овом праву тужиоца нижестепени судови су одлучили усвајањем захтева уз закључак да тужиоцу ово право припада на основу члана 41. Анекса посебног Колективног уговора за државне органе („Службени гласник РС“ број 25/15 ... 20/18) и члана 44. Посебног Колективног уговора за запослене у јединицама локалне самоуправе („Службени гласник РС“ број 38/19 и 55/20), а у вези члана 118. став 1. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05 ... 95/18 – аутентично тумачење), према цени месечне превозне карте од 1 евро, на релацији за раздаљину до 7 километара.

Сходно томе, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП за дозвољеност ревизије туженог, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчана потраживања.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 03.06.2019. године. Вредност предмета спора износи 194.018,47 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинском спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела на име накнаде због неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада као главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић